

NGÀY GIA ĐÌNH MÙA COVID

Phạm Hữu Nhân

Phòng Công tác Chính trị

Mẹ yêu thương của con!

Ngày này của năm trước mẹ con mình ấm áp mẹ nhi!? Kỷ niệm ngày gia đình 28 tháng 6 lại trùng với giỗ nội, may mắn lại rơi vào chủ nhật, con lại có một ngày trọn vẹn được ở bên mẹ yêu, phụ mẹ nấu nướng rồi hai mẹ con mình quay quần nói chuyện đến hết ngày. Con còn nhớ hoài câu giục khéo của mẹ: “Cỗ này đi làm ăn uống sao mà để mập dữ vậy con? Ngày mày càng phì ra rồi, chắc mặc đồ cha mày vừa rồi hén!”, rồi nào là: “Hôm qua thôi nội con Cherry cháu nội bà Mai, bà ấy nhỏ hơn mẹ tận 2 tuổi mà có cháu nội rồi mậy, thấy ham ghê...”. Lúc đó con chỉ biết nín thin lấy cây chổi quét băng quơ để “đánh trống lảng” cho qua chuyện. Rồi mẹ kể những kỷ niệm về nội, về thời mẹ mới về làm dâu. Và như thế, mẹ con mình có một ngày đông đầy với tiếng cười rộn rã vang khắp ngôi nhà nhỏ ấm cúng của mẹ con mình.

Năm nay khác rồi...Ngày kỷ niệm gia đình con không về bên mẹ được. Con Covid nó làm mẹ con mình xa nhau, con ghét nó! Con phải đánh bại nó mẹ à, nhưng con không phải là chiến sĩ, con cũng không phải là bác sĩ nên con chỉ có thể “yêu tổ quốc, yêu đồng bào, đang ở chỗ nào thì ở yên chỗ đấy”, thực hiện thông điệp 5K theo Chỉ thị của Chủ tịch Ủy ban nhân dân Thành phố. Thời đại công nghệ rồi, mẹ con mình nhớ nhau thì “gọi thấy hình” qua cái “máy điện thoại” nhen mẹ. Mẹ yên tâm, con trai mẹ không được về bên mẹ nhưng lúc nào tâm hồn con cũng ở nhà với mẹ cả. Dịch này thời gian con ở phòng trọ nhiều lắm, tối con không đi la cà nữa, con sẽ học nấu thật nhiều món ngon để qua dịch con “trở tài” cho mẹ thưởng thức. Con còn nhớ mẹ thích canh chua me, thích cá ướp muối sả chiên nữa nè. Mẹ hông bao giờ nói với con mẹ thích gì. Nhưng năm nào ngày này mẹ cũng nấu, mà lần này mẹ cũng ăn thật nhiều, nên con biết mẹ thích. Rồi tận tay con sẽ đi chợ, sẽ lựa từng con cá, chọn rau về nấu cơm cho mẹ, như cách mẹ đã làm cho con trong suốt hơn hai mươi năm qua. Xa mẹ mới thấy không ở đâu “mên mông” bằng nhà mình

mẹ à. Căn phòng trọ nhỏ xíu đó, nhưng thiếu mẹ, con thấy nó rộng lớn lắm, thiếu hơi ấm của mẹ con thấy hè mà như đông, lạnh buốt cả những đêm dài.

Đất nước đang quyết tâm chiến thắng đại dịch, gia đình mình tuy nhỏ nhưng là tế bào của xã hội. Tế bào có khỏe mạnh thì xã hội mới mạnh khỏe, mới tồn tại và phát triển được. Con mong mẹ hiểu và đừng buồn nhiều nhe mẹ. Qua dịch con lại về với mẹ, có mẹ con mình, ngày nào cũng là “ngày gia đình”, mẹ nhỉ!?